

[Christophersen.]

Hr. Stetter kan ikke have lyttet opmærksomt nok til det, jeg sagde dengang. Jeg sagde — det står i Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 6306:

„Jeg vil godt allerførst understrege, at venstres folketingsgruppe naturligvis er fuldkommen loyal over for det boligforlig, der er indgået, og efter vores opfattelse bør man også gøre en indsats for at realisere den målsætning, som dér er nævnt netop vedrørende beskattningen af ejerboligen.“

Desuden understregede jeg — det synes jeg også der er grund til — at de daværende private forslagsstillere havde det samme synspunkt. Det, jeg derefter sagde på mit partis vegne, var, at det ville være rimeligt at gøre forslaget til genstand for en drøftelse, men jeg havde derudover en lang række kritiske bemærkninger til forslaget. Derfor må jeg sige til hr. Stetter, at jeg synes, han skulle sætte sig ned og læse min tale en gang til. Når han har gjort det, tror jeg, han derefter vil erkende, at den fremstilling, han her gav, aldeles ikke havde noget med virkeligheden at gøre.

Gudme (RV):

Det var et par besynderlige begrundelser, hr. Erhard Jakobsen gav for, at man i sin tid trådte tilbage fra boligforliget. Han synes selv, de var gode; jeg tror, han vil være ene om det.

Den ene var den, at den daværende statsminister fremsatte nogle lovforslag, der drejede sig om noget helt andet end boligforliget, og da hr. Erhard Jakobsen blev fornærmet over, at statsministeren fremsatte disse forslag, opsagde han boligforliget.

Den anden var den, at den nuværende statsminister, som dengang ikke var det, kom med nogle bemærkninger om, hvad boligforliget indeholdt, og da disse bemærkninger ikke var rigtige, fandt hr. Erhard Jakobsen anledning til at opsigse boligforliget. (*Afbrydelse af Erhard Jakobsen*). Nej, de var ikke rigtige, og hr. Erhard Jakobsen burde være den nærmeste til at vide, hvad han selv har aftalt, i stedet for at gå og lægge vægt på, hvordan andre udlægger den tekst, som hr. Erhard Jakobsen har været med til at underskrive.

Hr. Erhard Jakobsen ventede, at jeg ville glæde mig over, at han om kort tid kom

med et tredje lovforslag, hvorved han på ny bebudede, at han vil bryde boligforliget. Han tager ganske fejl. Jeg græmmes. Jeg beklager, at det skal være sådan, at andre medlemmer af dette ting vil gøre en dyd af deres politiske upålidelighed, og det gør mig oprigtig talt ondt, hvis det er sådan, at hr. Erhard Jakobsen — for det lød sådan, med den stærke stemmeføring, han brugte — glæder sig over, at han kan gøre det for tredje gang. Jeg synes, hr. Erhard Jakobsen skulle være for god til at prøve på at gøre en dyd af, at man altså ikke politisk kan stole på centrum-demokraterne.

Og jeg må så meget mere beklage det, som det viser sig, at en sådan dårlig politisk moral smitter: nu har den foreløbig smittet folk, som vi ellers plejer at kunne stole på, nemlig de konservative. Jeg må give udtryk for den samme undren, som hr. Christophersen før gav udtryk for, over, at de konservative, der hidtil har stået fast på det boligforlig, som hr. Erhard Jakobsen altså kunne løbe fra, nu også er ved at løbe. Jeg tror, at de konservative skulle tage sig i agt og se at komme tilbage til de aftaler, de har indgået med andre.

Stetter (KF):

Den moralske belæring, som lå i hr. Gudmes sidste indlæg, er ganske overflødig. Det konservative folkeparti ved, at forudsætningen for, at man kan ændre et forlig, er, at samtlige forligspartnere indgår på disse ændringer. Men det hindrer ikke, at man støtter et forslag i retning af at ændre dette forlig. Vi behøver ikke at tale om de indlysende ting.

Før de bemærkninger, hr. Christophersen citerede fra sit indlæg sp. 6306, havde hr. Christophersen sagt, at det er et nyttigt bidrag til den debat om ejerboligens skattemæssige stilling, som vi jo alle sammen ved endnu ikke er afsluttet.

Hr. Christophersen sagde også vedrørende hr. Jens Foged m. fl.s indlæg, at de tekniske vanskeligheder måske viser sig at være så omfattende, at den målsætning, som boligpartierne satte sig, er en målsætning, som de i fællesskab må vurdere om de stadig kan fastholde.

Hr. Christophersen sagde også, at forslaget må gøres til genstand for en grundig og fordomsfri behandling, sådan at man dels